

Sygn. akt I C 1088/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2023r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 grudnia 2023r. w K.

powództwa **M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą(...).pl (...)** z/s w S. (NIP (...))

przeciwko pozwanemu **Towarzystwu (...)** S.A. z/s w W. (KRS (...))

o zapłatę

- zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą AutoZastępcze.pl (...) z/s w S. kwotę 499,90zł (czterysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 90/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 12 lutego 2020r. do dnia zapłaty,
- nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem części nieuiszczonych wydatków od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. kwotę 332,00zł (trzysta trzydzieści dwa złote 00/100),
- zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą AutoZastępcze.pl (...) z/s w S. kwotę 637,00zł (sześćset trzydzieści siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 90,00zł (dziewięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami w wysokości w stosunku rocznym odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia Michał Włodarek

Sygn. akt I C 1088/23

UZASADNIENIE

W dniu 21 czerwca 2023r. powód M. J. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zastępcze.pl (...) z/s w S. skierował do tut. Sądu w stosunku do pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. żądanie zasądzenia kwoty 499,90zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 12 lutego 2020r. do dnia zapłaty, a ponadto żądanie zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 14 grudnia 2019r. uległ uszkodzeniu pojazd m – ki V. (...) o nr rej. (...) należący do poszkodowanej A. T., a przyznana poszkodowanej przez pozwane Towarzystwo (...) w wyniku przeprowadzonego postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej Ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu odpowiedzialności cywilnej kwota z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w łącznej wysokości 1.304,00zł i tak, z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 17 dni przy ustaleniu dobowej stawki najmu na kwotę 56,91zł netto nie rekompensuje rzeczywiście poniesionych wydatków.

Wierzytelność z tytułu zwrotu wydatków na najem pojazdu zastępczego i zwrotu dalszych wydatków była przedmiotem cesji.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 28 czerwca 2023r. w sprawie o sygn. akt I Nc 1518/23 uwzględniono w całości roszczenia powództwa i rozstrzygnięto o kosztach postępowania.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. z/s w W. wniósł sprzeciw od opisanego wyżej orzeczenia.

Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego pozwany podniósł zarzut przedawnienia, a ponadto, iż niezasadne jest w części, tj. ponad przyznaną kwotę roszczenie powoda, co do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w zakresie ustalenia wysokości stawki dobowej czynszu najmu pojazdów odpowiadających co do jakości samochodowi uszkodzonemu w wyniku zdarzenia drogowego, a ponadto w zakresie czasu, w którym powód był uprawniony do korzystania z tego pojazdu w związku z zaistnieniem szkody komunikacyjnej.

W piśmie procesowym z dnia 22 sierpnia 2023r. powód zanegował podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powód M. J. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zastępcze.pl (...) z/s w S..

Przedmiotem działalności tego przedsiębiorstwa jest m.in. wynajem samochodów osobowych.

Poszkodowana A. T. była właścicielem samochodu osobowego m – ki V. (...) o nr rej. (...).

W dniu 14 grudnia 2019r. doszło do zdarzenia drogowego na skutek którego nastąpiło uszkodzenie w/w pojazdu. Stan niebezpieczeństwa w ruchu wytworzył kierujący innym pojazdem.

Sprawca zdarzenia w momencie kolizji posiadał zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) S.A. z/s w W. umowę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów.

(okoliczności bezsporne, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 117)

W związku ze zdarzeniem i uszkodzeniem pojazdu m – ki V. (...) o nr rej. (...) poszkodowana A. T. zawarła w dniu 16 grudnia 2019r. z powodem M. J. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zastępcze.pl (...) z/s w S. umowę najmu pojazdu zastępczego m – ki S. (...) o nr rej. (...).

Poszkodowana A. T. oświadczyła, że w dacie powstania szkody, poza opisanym wyżej pojazdem nie dysponowała dla własnych potrzeb osobistych, rodzinnych i zawodowych żadnym autem, którym mogłaby się posługiwać w ramach zabezpieczenia bieżących oraz koniecznych i celowych potrzeb.

Koszt dzienny najmu ustalono na kwotę 180,00zł netto.

A. T. korzystała z pojazdu zastępczego przez okres 29 dni, od dnia 16 grudnia 2019r. do dnia 13 stycznia 2020r.

Koszt najmu pojazdu zastępczego został określony przez wynajmującego na łączną kwotę 5.220,00zł netto, tj. kwotę 6.420,60zł brutto.

Powyższe zostało potwierdzone fakturą Vat nr (...) z dnia 13 stycznia 2020r. z terminem płatności do dnia 27 stycznia 2020r.

(umowa najmu samochodu k. 10-11, cennik k. 12, protokół zdawczo – odbiorczy k. 13, faktura k. 24, 32, załącznik do umowy najmu pojazdu k. 16, 26, arkusz naprawy pojazdu k. 27, wycena naprawy pojazdu k. 28-31, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 117)

Sprawca szkody posiadał zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) S.A. z/s w W. umowę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów.

Powód dokonał zgłoszenia u pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. zaistnienia zdarzenia drogowego i powstania szkody w pojeździe w celu przeprowadzenia postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej z tytułu odpowiedzialności cywilnej. Postępowanie szkodowe zostało zarejestrowane pod nr (...) -01.

W związku ze zgłoszeniem pozwany przeprowadził i zakończył postępowanie szkodowe, stwierdzając, że w pojeździe m – ki V. (...) o nr rej. (...) na skutek zdarzenia drogowego z dnia 16 grudnia 2019r. wystąpiła tzw. „szkoda częściowa”. Naprawa pojazdu była ekonomicznie uzasadniona.

Mając na względzie czas likwidacji szkody niezbędny i zasadny okres najmu pojazdu zastępczego pozwany określił na 17 dni – w okresie od dnia 16 grudnia 2019r. do dnia 2 stycznia 2020r., ustalając dobową stawkę najmu na kwotę 70,00zł brutto.

Decyzją z dnia 14 stycznia 2020r. pozwany przyznał powodowi łączną kwotę odszkodowania w wysokości 1.304,00zł brutto, odmawiając pokrycia dalszych należności, z tytułu wydatków poniesionych w związku z najmem pojazdu zastępczego.

Z dokumentów akt postępowania szkodowego wynika, iż do zdarzenia drogowego na skutek, którego uległ uszkodzeniu pojazd m – ki V. (...) o nr rej. (...) doszło w dniu 14 grudnia 2019r., w dniu 16 grudnia 2019r. nastąpiło zgłoszenie szkody i rozpoczęcie najmu pojazdu zastępczego, w dniu 19 grudnia 2019r. pozwany sporządził kosztorys, a w dniu 20 grudnia 2019r. podjął decyzję o przyznaniu odszkodowania z tytułu uszkodzeń pojazdu, technologiczny czas naprawy pojazdu wynosił 16 dni roboczych, dzień 7 stycznia 2020r. stanowił możliwy termin wydania naprawionego pojazdu m – ki V. (...) o nr rej. (...), w dniu 13 stycznia 2020r. doszło do zakończenia najmu pojazdu zastępczego.

Zasadny czas najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowaną wynosił łącznie 24 dni, tj. od dnia powstania szkody 14 grudnia 2019r. do dnia 7 stycznia 2020r., tj. daty możliwego odbioru uszkodzonego w wyniku kolizji drogowej pojazdu po wykonaniu przewidzianych czynności naprawczych.

Pojazd m – ki V. (...) należy do segmentu samochodów klasy (...), wynajęty przez poszkodowaną od powoda pojazd m – ki S. (...) zaliczany jest również do pojazdów segmentu (...).

W okresie od miesiąca grudnia 2019r. do miesiąca stycznia 2020r. średnia cena wynajmu pojazdów standardu (...) wynosiła za 1 dobę 120,20zł netto, co daje kwotę 147,85zł brutto za 1 dzień najmu.

Koszt najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 16 grudnia 2019r. do dnia 7 stycznia 2020r. (24 dni) wynosił 3.548,40zł brutto (2.884,80zł netto) – 24 dni x 147,85zł brutto (120,20zł netto) za każdy dzień najmu.

(dokumenty szkodowe k. 17-19, 94-95, wezwanie do zapłaty k. 19, decyzja k. 20, 21, 22, 23, 96, 97-98, odwołanie k. 24-25, potwierdzenie transakcji k. 32v-35v, cennik OC k. 36-38, formularz zgłoszenia k. 92-93, kalkulacja naprawy k. 98v-102, umowa świadczenia usług najmu pojazdów na rzecz poszkodowanych k. 103-109, 110-116, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 117, opinia biegłego k. 132-154)

Wierzytelność z tytułu roszczeń pieniężnych zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego jako skutków zdarzenia szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej z tytułu umowy odpowiedzialności cywilnej posiadaczy

pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów była przedmiotem cesji pomiędzy poszkodowaną A. T. a powodem M. J. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zastępcze.pl (...) z/s w S..

(umowa cesji k. 16, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 117)

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinię sporządzoną przez biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych i wyceny wartości pojazdów albowiem jest ona pełna, jasna, zrozumiała, wyczerpująca i kompleksowa oraz wewnętrznie spójna. Biegły w opinii udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione w tezie dowodowej pytania, sformułowania zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w nich ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegły przedstawił metodę badawczą i materiał badawczy, na którym się oparł. Wnioski końcowe opinii są zwięzłe i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłego badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Przedmiotowa opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Za wiarygodne należało uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż strona pozwana nieskutecznie podniosła zarzut przedawnienia.

Przepisy o przedawnieniu mają charakter stabilizujący stosunki prawne i gwarantują ich pewność, dopuszczenie bowiem możliwości realizowania roszczeń bez jakiegokolwiek ograniczenia w czasie prowadziłoby do sytuacji, w której strony pozostawałyby przez dziesiątki lat w niepewności co do swej sytuacji prawnej (por. wyrok. s. apel. w Katowicach z dnia 14 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1007/12, opubl. LEX nr 1289406).

Terminem przedawnienia jest taki termin, który ogranicza pod względem czasowym dochodzenie roszczenia majątkowego, a skutkiem jego bezskutecznego upływu nie jest wygaśnięcie roszczenia, lecz niemożność jego dochodzenia (por. wyrok s. apel. w Warszawie z dnia 13 września 2012r. w sprawie o sygn. akt I ACa 120/12, opubl. LEX nr 1281086).

Bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela rozpoczyna się po przerwie od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie od ubezpieczyciela kończące postępowanie likwidacyjne oświadczenie o przyznaniu lub odmowie świadczenia (art. 819 § 4 zd. 2 kc).

Art. 819 § 4 kc jest instytucją odrębną od ogólnych przepisów stanowiących o przedawnieniu, tj. art. 123 kc i nast. Normy zawarte w art. 819 kc mają charakter przepisu szczególnego w zakresie przedawnienia roszczeń z umowy ubezpieczenia (por. art. 442¹ kc).

W przypadku deliktowych roszczeń odszkodowawczych stosować należy regułę przewidzianą w art. 118 zd. 2 kc, zgodnie z którą koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata – por. M. Gutowski (red.), Kodeks cywilny. Tom II. Komentarz. Art. 353–626. Wyd. 3, Warszawa 2022.

Na podstawie art. 436 § 1 kc odpowiedzialność przewidzianą w art. 435 kc ponosi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody.

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2023.2500 – t.j.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący

pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia, natomiast na podstawie art. 36 ust. 1 zd. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Cytowany przepis jest wyrazem tendencji ustawodawcy, aby umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej stwarzała możliwie szeroki zakres ochrony ubezpieczeniowej zarówno ubezpieczonemu sprawcy szkody przed konsekwencjami osobistego ponoszenia odpowiedzialności cywilnej, jak i poszkodowanemu, przez zapewnienie mu pełnej kompensaty ze strony ubezpieczyciela szkody wyrządzonej przez ponoszącego odpowiedzialność cywilną sprawcę. W konsekwencji odpowiedzialność ubezpieczyciela determinowana jest odpowiedzialnością sprawcy wypadku – por. wyrok s. apel. w Poznaniu z dnia 4 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1093/14, opubl. LEX nr 1681964, wyrok s. apel. w Gdańsku z dnia 4 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt V ACa 673/14, opubl. LEX nr 1651861.

Świadczenie pieniężne, które wypłaca ubezpieczyciel w ramach odpowiedzialności przewidzianej przez cyt. powyżej przepisy, jest ustalane według reguł rządzących cywilnym prawem odszkodowawczym, a więc o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od ubezpieczyciela decydują przepisy kodeksu cywilnego, zwłaszcza art. 361 – 363 kc, z tą jednak istotną różnicą, że w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne – por. wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 24 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 134/14, opubl. LEX nr 1498945.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego – por. uchwała SN z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie o sygn. akt III CZP 5/11, opubl. Legalis, uchwała SN z dnia 22 listopada 2013r. w sprawie o sygn. akt III CZP 76/13, opubl. Legalis.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela w tym zakresie również pogląd prawny zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012r. w sprawie o sygn. akt III CZP 80/11, opubl. OSNC 2012/10/112 oraz w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2012r. w sprawie o sygn. akt III CZP 85/11, opubl. OSNC 2013/3/37.

Szkoda majątkowa musi pozostawać w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem w rozumieniu art. 361 § 1 kc – por. wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 20 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 968/14, opubl. LEX nr 1770850, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 8 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 959/14, opubl. LEX nr 1667508, wyrok s.apel. w Warszawie z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt VI ACa 68/14, opubl. LEX nr 1624064, wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 28 października 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 824/14, opubl. LEX nr 1554766, wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 13 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 785/13, opubl. LEX nr 1469375.

Możliwość korzystania z samochodu zastępczego o standardzie zbliżonym do uszkodzonego mieści się w zakresie znaczeniowym pojęcia normalnych następstw działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Charakter odpowiedzialności ubezpieczyciela uzasadnia bowiem przyjęcie, że obok bezpośrednich skutków zdarzenia, w ramach normalnego związku przyczynowego, mogą znajdować się pośrednie działania odpowiedzialnego, powodujące uszczerbek majątkowy związany ze zdarzeniem powodującym szkodę (stratę), która także powinna być wyrównana.

Szkodą jest niemożność korzystania z uszkodzonego pojazdu przez czas trwania naprawy (por. wyroki SN z dnia 26 listopada 2002r., V CKN 1397/00, Legalis, z dnia 2 lipca 2004r., II CK 412/03, Legalis, z dnia 8 września 2004r., IV CK 672/03, Legalis, z dnia 5 listopada 2004r., II CK 494/03, BSN 2005, Nr 3, poz. 11, uchw. SN(7) z dnia 17 listopada 2011r., III CZP 5/11, Legalis).

Postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia z tym, że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może uzyskać naprawę uszkodzonego pojazdu lub nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania. Termin wydatków koniecznych oznacza przy tym wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji gdyby mu szkodę nie wyrządzono. Poszkodowany mógłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego pomniejszonych o sumę jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu.

Poniesione wydatki powinny być niezbędne w danych okolicznościach i odzwierciedlać używanie pojazdu w takim samym zakresie, w jakim korzystałby z niego, gdyby szkoda nie powstała. Niezasadne byłoby jednak wynajęcie samochodu zastępczego tylko dla zasady, bez zamiaru jego wykorzystywania, np. gdy poszkodowany posiada więcej pojazdów mechanicznych, którymi może zaspokajać swe usprawiedliwione potrzeby, lub też nie jest w stanie kierować samochodem, gdyż doznał poważnych obrażeń w wypadku, w którym uszkodzeniu uległ jego pojazd. Zasadność i wysokość wydatków podlega udowodnieniu przez poszkodowanego.

W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie o sygn. akt III CZP 5/11, opubl. Legalis (por. też uchwała SN z dnia 25 sierpnia 2017r. III CZP 20/17, opubl. Legalis, uchwała SN z dnia 14 września 2006r. w sprawie o sygn. akt III CZP 65/06, opubl. Legalis) odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego.

Należy więc przyjąć, że wydatki muszą być konieczne – niezbędne do egzystencji poszkodowanego, przy uwzględnieniu obowiązku minimalizacji szkody z art. 354 kc i stosowania środków zaradczych w sposób proporcjonalny.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 14 grudnia 2019r. uległ uszkodzeniu należąca do poszkodowanej A. T. pojazd m – ki V. (...) o nr rej. (...).

Faktyczny czas uzasadniający potrzebę korzystania przez poszkodowaną z najmu pojazdu zastępczego wynosił 24 dni, od dnia 16 grudnia 2019r. do dnia 7 stycznia 2020r., a średnia cena wynajmu pojazdów należących do segmentu uszkodzonego samochodu wynosiła 120,20zł netto (ustalenia biegłego) / 180,00zł netto (stawka zastosowana przez powoda) dziennie. Zatem koszt najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 16 grudnia 2019r. do dnia 7 stycznia 2020r. (24 dni) wynosił 3.548,40zł brutto (ustalenia biegłego) / 6.420,60zł brutto (stawka zastosowana przez powoda). Powyższą kwotę należało pomniejszyć o wysokość wypłaty w postępowaniu likwidacyjnym w wysokości 1.304,00zł brutto, co stanowi kwotę 2.244.40zł brutto (3.548,40zł – 1.304,00zł) – por. art. 321 § 1 kpc, uchwała SN z dnia 25 sierpnia 2017r. III CZP 20/17, opubl. Legalis, uchwała SN z dnia 14 września 2006r. w sprawie o sygn. akt III CZP 65/06, opubl. Legalis.

W toku postępowania likwidacyjnego przyznano odszkodowanie w łącznej wysokości 1.304,00zł.

Różnica wskazanych należności stanowi kwotę 2.244,40zł.

Dalej należy wskazać, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 232 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc).

Dobór dowodów należy do strony, to ona powinna wskazywać wyłącznie takie, które są dopuszczalne i wiarygodne. Rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków

dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia spraw.

Przepis prawa materialnego – art. 6 kc określa na czyje ryzyko idzie nieudowodnienie określonego faktu. Z kolei art. 232 kpc stanowi procesowe narzędzie za pomocą, którego strony mogą osiągnąć skutek w postaci udowodnienia dla nich korzystnych faktów istotnych z punktu widzenia dochodzonego roszczenia w znaczeniu materialnoprawnym. Art. 6 kc zawiera normę decyzyjną, pozwalającą ocenić wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Obowiązkiem powoda było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc), czemu pozwany nie sprostał. Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc, art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskalaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

W niniejszym postępowaniu pozwany błędnie ustalił niezbędny czas najmu pojazdu zastępczego oraz w sposób nieuzasadniony przyjął zaniżone wartości stawki czynszu samochodu zastępczego.

Wykazanie wysokości szkody w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym na pojeździe m – ki V. (...) o nr rej. (...) wobec sporu stron możliwe było więc tylko za pomocą dowodu z opinii biegłego, który uwzględniając posiadaną wiedzę specjalistyczną w sposób prawidłowy i realny dokonał analizy lokalnego rynku wynajmu pojazdów zastępczych i stawek stosowanych w takim najmie.

Sąd podziela stanowisko wyrażone w treści uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2019r. w sprawie o sygn. akt III CZP 84/18, opubl. Legalis zgodnie, z którym odpowiedzialność ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione przez poszkodowanego na najem pojazdu zastępczego w okresie przedłużającej się naprawy, chyba że są one następstwem okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi poszkodowany lub osoba trzecia.

Dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne.

Opóźnienie świadczenia odszkodowawczego następuje, jeżeli dłużnik nie spełni świadczenia niezwłocznie po wezwaniu go przez wierzyciela i od tej chwili należą się wierzycielowi odsetki. W razie wyrządzenia szkody odsetki należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia roszczenia o zapłatę odszkodowania, w tej bowiem chwili staje się, zgodnie z art. 455 kc, wymagalny obowiązek spełnienia świadczenia odszkodowawczego.

Wymagalne roszczenie o odszkodowanie powoduje stan opóźnienia po jego sprecyzowaniu co do wysokości i wezwaniu dłużnika do zapłaty konkretnej kwoty z tego tytułu

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc, przy uwzględnieniu art. 817 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2023.2500 – t.j.).

O kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 – 1¹ i 3 kpc i art. 100 kpc i w zw. z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2023.1964 – t.j. ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2023.1144 – t.j. ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2023.2111 – t.j.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

sędzia Michał Włodarek